

PROTESTANTSE GEMEENTE ELST

18 april 2025

GOEDE VRIJDAG

Dood snipje: Jan Mankes

Voorgangers: ds. Jeroen Jeroense en ds. Aafke Zaal

Organist: Jaap Jansma

M.m.v.: Tirza ter Haar, harp en Projectkoor G-noot o.l.v. IJsbrand ter Haar

Stilte

Lied 556: 1 en 2 allen, 4 koor, 5 allen

1 Al - les wat o - ver ons ge - schre - ven is
gaat Gij vol - bren - gen de - ze laat - ste da - gen,
al - le ge - bo - den wor - den thans vol - dra - gen,
al - le be - proe - ving van de wil - der - nis.

Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die zoon van David zijt en man van smarte,
koning der Joden die de dood verdreef.

*Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan u, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.*

Dit is uw opgang naar Jeruzalem
waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen,
vrede aan allen die uw naam verhogen:
heden hosanna, morgen kruisig Hem!

Drempelgebed

v: Bij U Heer schuilen wij
in het onbarmhartig donker van deze dag.
Hoor God, blijf niet ver.

a: Hoor ons en kom ons te hulp.

v: U bent een wal tegen nacht en ontij,

U bent de grond van ons vertrouwen.

In Uw handen Heer, bevelen wij ons leven.

a: Beschut ons met de schaduw van uw vleugels.

v: Hier gedenken wij Jezus Christus in Zijn lijden, Zijn dood.

In die dagen van ons leven

heeft Hij onze zwakheden gedragen

en onze leegte onder ogen gezien.

Hier zien wij op naar het kruis van onze Heer.

Laat dit uur voor ons zijn

als een bidden en waken met Hem.

Behoed ons Heer, als het licht van Uw ogen.

a: In Uw handen Heer, bevelen wij ons leven.

Amen

Inleiding op de lezingen

Lezing Marcus 14: 32-52

Koor Lied 571

In stille nacht houdt Hij de wacht

waar alle anderen slapen.

De ogen zwaar, de harten moe,

hebben wij Hem verlaten.

Waarom blijft niet het laatste lied

in onze harten hangen?

De lofzang klonk, maar is verstomd.

De dood houdt ons omvangen.

Een beker vol van vreugdewijn

heeft Hij met ons gedronken.

Een bittere kelk vol eenzaamheid

hebben wij Hem geschonken.

In stille nacht heeft Hij volbracht

de doortocht voor ons leven.

De nieuwe morgen van Gods trouw

heeft Hij aan ons gegeven.

Tot aan het einde van de tijd
zal ik zijn wachtwoord horen:
Waak dan en bid! Zo blijft Hij mij,
en ik Hem toebehoren.

Gedicht 'Goede Vrijdag'

Hoe gaat Hij
-zie de mens-
onder het hout gebogen
onder de dodende last
van ons horende doof
sprekende stom
ziende blind zijn voor God
slaven van machtsdrift en trots

Hoe buigt Hij zich als een slaaf
-een koning?-
en wordt die dove
die stomme
die blinde
draagt ze weg in zijn dood....

Inge Lievaart

Lezing Marcus 14: 53-65

Lied 558

1 Je - zus, om uw lij - den groot,
om uw le - ven en uw dood
die vol - bren - gen 't recht van God,
Ky - ri - e e - lei - son.

2 Heer, om uw zachtmoedigheid,
vorst die op een ezel rijdt
en om Sions onwil schreit,
Kyrie eleison.

3 Om de zalving door een vrouw,
vreugdeolie, geur van rouw,
teken van wat komen zou,
Kyrie eleison.

4 Om het brood, Heer, dat Gij breekt,
om de beker die Gij reikt,
om de woorden die Gij spreekt,
Kyrie eleison.

5 Here, om uw bloedig zweet,
als Ge alleen de wijnpers treedt,
om de kelk vol bitter leed,
Kyrie eleison.

6 Om het zwijgen, het geduld,
waarmee Gij de wet vervult,
als men vruchteloos zoekt naar schuld,
Kyrie eleison.

7 Om het woord van goddelijk recht
dat Gij tot uw rechters zegt,
– zelf hebt Ge uw geding beslecht, –
Kyrie eleison.

8 Om de doornen van uw kroon,
om de geseling en de hoon,
roepen wij, o Mensenzoon,
Kyrie eleison.

9 Om uw kruis, Heer, bidden wij,
om de speerstoot in uw zij,
ga aan onze schuld voorbij,
Kyrie eleison.

10 Heer, om uw vijf wonden rood,
om uw onverdiende dood,
smeken wij in onze nood,
Kyrie eleison.

Lezing Job 19: 23-27

23 O, mochten mijn woorden worden opgeschreven,
vastgelegd in een inscriptie,

24 met een ijzeren stift gegrift, met lood gevuld,
voor altijd in de rotsen uitgehouwen!

25 Ik weet: mijn redder leeft,
en hij zal ten slotte hier op aarde ingrijpen.

26 Hoezeer mijn huid ook is geschonden,
toch zal ik in dit lichaam God aanschouwen.

27 Ik zal hem aanschouwen,
ik zal hem met eigen ogen zien, ik, geen ander,
heel mijn binnenste smacht van verlangen.

Stilte

Lezing Marcus 14: 66-72

Stilte

Lezing Marcus 15: 1-15

Koor Lied 130c

1 Uit de diepten roep ik U
Heer, mijn God.

Ik heb U nodig, Here luister
nu ik schor gebeden fluister,
luister toch,
Heer, luister toch.

2 Als U niets dan zonden zag,
Heer, mijn God,
wie bleef in leven? Maar U wilt nu
juist vergeven. Dus verdient U
diep ontzag,
ons diep ontzag.

3 Ik blijf wachten tot U komt,
Heer, mijn God.
Ik blijf nog sterker op U wachten
dan een mens in lange nachten
wacht op licht,
het morgenlicht.

4 Israël, hoop op de Heer.
Hoop op God, want Hij heeft
zich aan jou verbonden.
Hij verlost je van je zonden.
Hij maakt vrij.
Hij maakt jou vrij!

Lezing Marcus 15: 16-28

Koor Lied 583

Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,
ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd.
Zijn bloed met zijn zweet had zijn haren doordrenkt.
Zij wilde hem aanraken, zorgen voor hem.

Zij wilde dat hij haar kon horen, haar kreet
vervloog in de herrie en hoon rond zijn leed.
Zijn vrienden op afstand - zij pijnigt zich af:
mijn kind, was je hiervoor geboren, die dag?

Zij dacht aan de engel, aan zijn profetie.
Zij dacht aan de woorden van Simeons lied.
Zij dacht aan haar zoektocht, het wonder tot slot:
haar kind in de tempel, zijn hoofd vol van God.

Zij keek naar de Zoon die de Vader ons gaf
en kijkend doorzag zij zijn weg naar het graf.
Heer Jezus, ik buig met Maria mij neer,
uw reddende dood geeft het leven ons weer.

Lezing Marcus 15: 29-37

De Paaskaars wordt gedooft

Stilte – Prelude | Inge Frimout Hei

Gedicht ‘Waarom heb je mij verlaten?’

God mijn God
jij laat mij in de steek.
God mijn God
jij laat mij vallen.
Jij houdt je mond
en nergens vind ik troost.

God mijn God
ik zak weg in het donker.
God mijn God
hoe hard ik ook schreeuw.
Jij blijft maar zwijgen
als ik roep in de nacht.

Ouders en grootouders hadden hele verhalen
van ‘God is getrouw’ en ‘Hij helpt uit de nood’.
Uit het hoofd kenden wij die liederen
van ‘Lof zij de Heer, de almachtige Koning en Verlosser’.
Dat gaat nu niet meer op.

God, mijn God
ze doorboren mijn handen.
God, mijn God
ze doorsteken mijn hart.
Ze kraken mijn lijf
en jij bent zo ver weg.

Karel Eykman

Lezing Marcus 15: 38-41

Gebed

Lied 547: 1 koor, 2 en 3 allen

1 Met de boom des le-vens we-gend op zijn rug

droeg de He-re Je-zus Go-de goe-de vrucht.

refrein:

Ky-ri - e e - lei - son, wees met ons be - gaan,

doe ons weer ver-rij-zen uit de dood van - daan.

Laten wij dan bidden in dit aardse dal,
dat de lieve vrede ons bewaren zal,
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

want de aarde vraagt ons om het zaad des doods,
maar de hemel draagt ons op de adem Gods.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

Stilte

We verlaten in stilte de kerk. Misschien willen sommigen van u nog wat nablijven. Anderen gaan nu liever heen. Laten we dat doen zonder elkaar te storen. De stiltekapel staat open.